

ירידת אברהם למצרים

פרק יב פסוקים י-כ

1. האישיך החדש לפסוק י:

"הנה ראוי לשים לב: האם אחר כל ההבטחות שהובטח על לכטו לארץ; ואענץ כי, לא שת ליבו [של אברהם ש] יפרנסחו תברך בארץ? כי אם מיד שראה רעב בארץ ירד מצרים? כי הלא לא נתרקנה ארץ ישראל, ואשר זו את הנוטרים, ערי צגי נויים, האם לא יזון את אברהם בארץ? ואיה הביטחון אשר בטה בד'?".

2. ר מבין לפסוק י:

"ודע כי אברהם אבינו חטא חטא גhol' בשגגה שהביא אשתו הצדקת במכשול עון מפני פתדו פן יהרגנוו, והיה לו לבתו בשם שיציל אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו כי יש באלהם כח לעוזר ולהציל, גם יציאתו מן הארץ שנצטווה עליו בתחילת המני הרעב עון אשר חטא, כי האלים ברעב יפדרנו ממות, ועל המעשה הזה נגור על זועו הגלות בארץ מעדים ביד פרעה".

3. בראשית רבבה מד:

"כל השנים הללו הוא עמה ועכשי אומר לה: 'הנה נא ידעת כי אישת יפת מראה את?'".

4. האישיך הקדוש שם:

"היתכן גבר כאברהם ייען תחבולת לאבד נפשו חלילה, להניח את שרה הגדולה ממנו בנביות, יבואו אליה גויים ויחללווה והיא בעלת בעל, והוא משבע מצות בני-נח? ומה גם מי שמקים אפילו עירובי תבשילים? ומר מモות באמור אליה אמרי נא אחתי את... למן יטב לי בעבורך... שמורה באצבע כי טובים לו דודי אתניתה, והיא את ערלים תשכט. וכי ישמע בדבר זה ולא תצלינה אונזין?".

5. נציב לפסוק י:

"ככל הכתוב [פעמים נאמר בפסק שהיה רעב] להודיע שביל עוד שהיה אפשר להשתדל למכור רכושו ולבתו בד' עשה. עד שמל מקום כבד עליו הרעב, או קיים בעצמו רעב בעיר פוז רגילד' קראיתא בפרק הובנס¹".

6. מלבי"ם לפסוק י:

"זירד מצרים - לא קבוע דירה רק לנור שם לפי שעה מעדר שכבר הרעב בארץ ולחזרה בשיפסק הרעב שבזה יחשב שיזבב ערדין בארץ כיון שדעתו לחזרו".

7. ספרנו לפסוק יא:

¹ בבא קמא ס ע"ב.

"לְבָא מַצְרִימָה – בֵּית הָוֶד לְזֹנוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיכֶם: 'אֲשֶׁר בָּשֶׂר אֲמֹרִים בְּשָׁרֶם, וְרַמְתָּם סָסִים רְדִמְתָּם'²".

8. קידושין פב ע"א:

"שְׁעַשָּׂה אֶבְרָהָם אֶבְיוֹן אֶת כָּל הַתּוֹרָה כֹּלָה עַד שֶׁלֹּא נִתְנַהֵן".

9. בראשית רבבה סד ב:

"רַבִּי יְוָנָתָן מִשְׁמַרְבִּי יוֹחָנָן אָמַר: 'תּוֹרָתִי' – שְׁתִּי תּוֹרָות [תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבָעֵל-פָּחָה] שְׁקִים אֲפִילוּ מִצְוָה קָלָה שְׁבָעֵל-פָּה".

9. שם סא א:

"זָמְהִיכָּן לְמַד אֶת הַתּוֹרָה? אֶלָּא זִימָן לוּ הַקְּבָ"ה שְׁתִּי כְּלִיּוֹתָיו כְּמַין שְׁנִי רַבְנִים וְהַזְּנוּבָות וּמְלֻמְדָות אָוֹתוֹ תּוֹרָה וְחַכְמָה".

10. שבת לב ע"א:

"יְגִבָּרִי הַיָּכָא מִיבְּרוּקִי? אָמַר רִישׁ לְקַיְשׁ: בְּשָׁעה שְׁעוּבָרִים עַל הַגְּשָׁר גַּשְׁר וְתוּ לֹא אִימָא כְּעַין גַּשְׁר".

11. שם :

"דָּאָמַר [רַבִּי יְנָאי]: לְעוֹלָם אֶל יַעֲמֹד אָדָם בָּمִקְומָם סְכָנָה לְוֹמֶר שְׁעוֹשִׁין לוּ נִסְ, שְׁמָא אַין עוֹשִׁים לוּ וְאַם עוֹשִׁין לוּ נִסְ מִנְכָּין לוּ מִזְכּוּוֹתִי. אָמַר רַבִּי חַנִּין: מַאי קְרָאה [מַנִּין לְוֹמְדִים זוֹאת בְּכַטּוּב] ? קְטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הַאַמְתָּת³".

12. עיןiah שבת א' עמי 166 פסקה קצב:

"אֵין לְךָ מִידָּה טוֹבָה בַּעוֹלָם שֶׁלֹּא תָּכַל לְהַשְׁתַּבְשֵׁס בַּיְדֵי הַבְּרִוּת וְלְגַדְוּם הַיפְּךָ מִהַּמְכוֹן שֶׁלְּה... אָבֶל כִּמָּה צָרֵיךְ הָאָדָם לְהִזְהִיר נִזְהָר שְׁהִמְרִידָה הַיְקָרָה הַזֹּאת שַׁהְיָא אָוֹר לְעוֹלָם לֹא תַּהֲפֵךְ לְרוֹעָן, שֶׁלֹּא תְּהִי הַסִּיבָה לְעַזְלָות וּלְשְׁפָלוֹת יְדִים".

13. שם :

"חַפְץ הַאָזְן בְּרוּךְ הוּא הַשְּׁלָמָה וְהַהְנָגָה הַשְּׁלָמָה שֶׁלֹּו הוּא הַטְּבָע. כֵּךְ, יְשַׁגֵּן תְּעוּלָת וּרְוַgnתְּ שַׁהְאָדָם שַׁהְוָא עִצְמָו אֶחָד מִפְּעָלֵי דִ' שִׁיצַר בְּחִכְמָה עַל פִּי חַזְקִי הַטְּבָע שְׁחַק בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, רְאוּי שַׁהְיָה אָוֹבָב אֶת הַטְּבָע, אֶת הַסְּדָר וְהַדרָּגָה הַמְנִיחָים מִקּוֹם לוּ לְהִזְהִיר נִזְהָר לֹא נִפְעַל".

14. מלבייס לפסוק י:

"הִיְהָ קָטָן בְּעִינֵיכֶם שִׁיַּשְׁנַה דִ' אֶת הַטְּבָע בַּעֲבוּרוֹ וְלֹכֶן לֹא סְמֵךְ עַל הַנִּסְ שִׁיחַיו בְּרַעַב, רַק בְּקַשׁ הַצְלָה טְבֻעִית".

15. בראשית רבבה מה:

"זִיהִי כְּבוֹא אֶבְרָהָם מַצְרִימָה – וּשְׁרָה הִיכָּן הִיְתָה? נִתְנַהֵן בְּתִיכָּה וּנְעַל בְּפִנְיהָ.

² יְחֻזָּקָא לְכָבָד.

³ בראשית לב ז.

כיוון דמתא למכסא אמרון ליה: הב מכסא אמר: אנה יהיב מכסא... אמרון ליה:
לא אפשר אלא דפתחת וחמין לנ' מה בגות. כיוון שפתחה הבהיקה כל ארץ מצרים מזוהה".

1. תנומא לד לד ת:

"כיוון שראה אברהם כך התחיל בוכה ומתפלל לפני הקב"ה ואומר: רבונו של עולם זו היא בטחוני שבתחתיך? ועכשו⁴ אל תביישני מסבירי. ואף שרה צוחת ואומרת: רבונו של עולם: אני לא הייתי יודעת כלום, אבל כיוון שאמר לי שאמרת לו לך לך, האמנתי לדבריך, ועכשו נשארתني ייחידה מאבי ומאמי ומבעליך, יבוא רשות זה ויתעלל بي עשה למען שמד הגהול ולמען בטחוני בדבריך. אמר לה הקב"ה: חייך, אין דבר רע נגע לך וביבעלך. הרא הוא דעתיכם: לא יאונה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע⁵".

רדי"ק לפסוק יב:

"אמר לה הקב"ה: חייך, אין דבר רע נגע לך וביבעלך.
הרא הוא דעתיכם: לא יאונה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע⁵".

Maharil, גבורות ד' פרק ט:

יצבר הקשו עליו קשיות עד שגער פירושו מכל וכל שהרי אחר שנגזר הגלות עלי, חור אברהם כשהלהן לגור וامر אהותי היא, איך יתכן זה שאחר שחתא וענש אותו עונש גדול יותר לחטא? חלילה לומר כן. ועוד יצחק שאמր גם בן אהותי היא למה עשה זה אחר שאברהם עונש איך יחתא הוא עוד?".

⁴ משליב בCA.
⁵ שם.